QURAN (BOSNIAN)

38 - SÃ¢d

1. Sad. Tako Mi KurÂ’ana slavnog,

2. doista su bahati i inad`ije oni koji ne}e da vjeruju!

3. Koliko smo Mi naroda prije njih uni{tili. I oni su za pomo} vapili, ali je bilo kasno!

4. Oni se ~ude {to im je jedan od njih do{ao da ih opominje, i govore nevjernici: "Ovo je ~arobnjak, la`ov!

5. Zar on da bogove svede na Boga jednog? To je, zaista, ne{to veoma ~udno!"

6. I oni ugledni izme|u njih krenu{e: "Idite i ostanite pri klanjanju bogovima svojim, ovima se uistinu, ne{to veliko ho}e!

7. Za ovo nismo ~uli u vjeri predaka na{ih, ovo nije ni{ta drugo ve} namje{tena la`;

8. za{to ba{ njemu, izme|u nas, da bude poslana Opomena?!" Ali, oni u Opomenu Moju sumnjaju zato {to kaznu Moju nisu iskusili.

9. Zar su u njih riznice milosti Gospodara tvoga, Silnoga i Dare`ljivog?

10. Zar oni imaju vlast na nebesima i na Zemlji i nad onim {to je izme|u njih? Â– neka se, onda, uz ljestve popnu.

11. oni predstavljaju neznatnu urotni~ku vojsku koja }e tamo biti pora`ena.

12. I prije njih su narod Nuhov, i Ad, i faraon, vlasnik gra|evina ogromnih, poricali,

13. i Semud i Lutov narod i stanovnici Ejke; oni su se protiv poslanika urotili;

14. svi su oni poslanike u la` utjerivali i kaznu Moju zaslu`ili.

15. A i ovi ne ~ekaju do jedan zvuk roga koji ne}e biti potrebno ponoviti,

16. i govore: "Gospodaru na{, po`uri kazni nas, prije Dana u kojem }e se ra~un polagati!Â’

17. Ti otrpi ono {to oni govore i sjeti se roba Na{eg Davuda, ~vrstog u vjeri, koji se uvijek Allahu obra}ao.

18. Mi smo brda pot~inili da zajedno s njim hvale Allaha prije nego {to Sunce za|e i poslije po{to grane,

19. a i ptice okupljene Â– svi su oni zbog njegova hvaljena hvalu ponavljali.

20. I u~vrstili smo carstvo njegovo i dali mu vjerovjesni{tvo i sposobnost da rasu|uje.

21. A da li je do tebe doprla vijest o parni~arima kada su preko zida hrama pre{li,

22. kad su Davudu upali, pa se on njih upla{io. "Ne boj se" Â– rekli su Â– "mi smo dvojica parni~ara, jedan drugom smo na`ao u~inili, pa nam po pravdi presudi; ne budi pristrasan, i na pravi put nas uputi.

23. Ovaj prijatelj moj ima devedeset i devet ovaca, a ja samo jednu, i on mi re~e: Â’Daj ti nju meni!Â’ Â– i u prepirci me pobijedi."

24. "U~inio ti je, doista, krivo! Â– re~e Davud Â– "time {to je tra`io da tvoju ovcu doda ovcama svojim; mnogi ortaci ~ine nepravdu jedni drugima, ne ~ine jedino oni koji vjeruju i rade dobra djela; a takvih je malo." I Davud se uvjeri da smo Mi ba{ njega na ku{nju stavili, pa oprost od Gospodara svoga zamoli, pade licem na tle i pokaja se.

25. I Mi smo mu to oprostili, i on je, doista, blizak nama i divno prebivali{te ga ~eka.

26. O Davude, Mi smo te namjesnikom na zemlji u~inili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za stra{}u da te ne odvede s

Allahova puta; one koji skre}u s Allahova puta ~eka te{ka patnja na onom svijetu zato {to su zaboravljali na Dan u kome }e se ra~un polagati.

27. Mi nismo uzalud stvorili nebo i Zemlju i ono {to je izme|u njih; tako misle nevjernici, pa te{ko nevjernicima kad budu u vatri!

28. Zar }emo postupiti s onima koji vjeruju i ~ine dobro kao s onima koji prave nered na zemlji, ili, zar }emo postupiti s onima koji se grijeha klone isto kao i s gre{nicima?

29. Knjiga koju ti objavljujemo blagoslovljena je, da bi oni o rije~ima njezinim razmislili i da bi oni koji su razumom obdareni pouku primili.

30. Mi smo Davudu poklonili Sulejmana, divan je on rob bio, i mnogo se kajao!

31. Kad su jedne ve~eri preda nj bili izvedeni punokrvni konji koji su na tri noge stajali, a ~etvrtom jedva zemlju doticali,

32. on re~e: "Umjesto da mislim na Gospodara svoga, ja pokazujem ljubav prema blagu!" Â– i oni se izgubi{e iz vida.

33. "Vratite mi ih!" Â– i on ih po~e gladiti po nogama i vratovima.

34. Mi smo Sulejmana u isku{enje doveli i njegovo bolesno tijelo na prijestolju zadr`ali, ali je poslije ozdravio.

35. "Gospodaru moj", - rekao je Â– "oprosti mi i daruj mi vlast kakvu niko, osim mene, ne}e imati! Ti uistinu, bogato daruje{!"

36. I Mi smo dali da mu slu`e: vjetar Â– koji je prema zapovijedi njegovoj blago puhao onamo kuda je on htio Â–

37. i {ejtani, sve graditelji i gnjurci,

38. i drugi u bukagije okovani.

39. "Ovo je Na{ dar, pa ti oslobodi ili zadr`i, ne~e{ zbog toga odgovarati!"

40. On je, doista, blizak Nama i ~eka ga krasno prebivali{te.

41. I sjeti se roba Na{eg Ejjuba kada je Gospodaru svome zavapio: "[ejtan me na zlo navra}a i misli la`ne mi uliva!"

42. "Udri nogom o zemlju, - eto hladne vode za kupanje i pi}e!" Â–

43. i Mi smo mu iz milosti Na{e ~eljad njegovu darovali i jo{ toliko uz njih, da bude pouka za one koji imaju pameti Â–

44. "I uzmi rukom svojom snop i njime udari, samo zakletvu ne prekr{i!" Mi smo znali da je on izdr`ljiv; divan je rob on bio i mnogo se kajao!

45. I sjeti se robova Na{ih Ibrahima i Ishaka i JaÂ'kuba, sve u vjeri ~vrstih i dalekovidnih.

46. Mi ih posebno obdarismo vrlinom jednom: da im je uvijek bio na umu onaj svijet;

47. i oni su, zaista, u Nas od onih odabranih dobrih ljudi.

48. I sjeti se Ismaila i EljeseÂ'a i Zu-l-Kifla, svi su oni bili dobri.

49. Ovo je lijep spomen! A one koji se grijeha budu klonili ~eka divno prebivali{te:

50. edenski vrtovi, ~ije }e kapije biti za njih otvorene,

51. u kojima }e se odmarati, i raznovrsno vo}e i pi}e tra`iti.

52. Pored njih bi}e hurije, istih godina, koje }e preda se gledati.

53. "To je ono {to vam se obe}ava za Dan u kome }e se ra~un polagati;

54. to }e, doista, blagodat Na{a biti, koja nikada ne}e prestajati!"

55. Eto toliko! A one koji budu zlo ~inili ~eka najgore prebivali{te:

56. d`ehennem, u kojem }e gorjeti; a grozne li postelje!

57. Eto toliko! Pa neka oku{aju vodu klju~alu i kapljevinu smrdljivu

58. i druge sli~ne ovima muke, mnogostruke.

59. "Ova gomila }e zajedno s vama tiskaju}i se u d`ehennem u}i!" Â– "Ne bilo im prostrano! u vatri }e oni, doista, gorjeti!Â’

60. "Vama ne bilo prostrano!" Â– re}i }e oni Â– "vi ste nam ovo pripremili, a grozna li boravi{ta!Â’

61. "Gospodaru na{," Â– re}i }e Â– "udvostru~i patnju u vatri onima koji su nam ovo priredili!Â’

62. I govori}e: "Za{to ne vidimo ljude koje smo u zle ubrajali

63. i koje smo ismijavali? Da nam se nisu iz vida izgubili?"

64. Istina je, sigurno, da }e se stanovnici d`ehennema me|u sobom raspravljati.

65. Reci: "Ja samo opominjem; nema boga osim Allaha, Jedinoga i Mo}nog,

66. Gospodara nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, Silnoga, Onoga koji pra{ta"

67. Reci: "Ovo je vijest velika,

68. a vi od nje glave okre}ete.

69. Ja nisam ni{ta znao o melekima uzvi{enim kada su se prepirali Â–

70. meni se objavljuje samo da jasno opominjem" Â–

71. i kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvori}u ~ovjeka od ilova~e,

72. pa kad mu savr{en oblik dam u `ivot u nj udahnem, vi mu se poklonite!"

73. meleki su se, svi do posljednjeg, zajedno poklonili

74. osim Iblisa; on se uzoholio i postao nevjernik.

75. "O Iblisu!" Â– rekao je On Â– "{ta te navelo da se ne pokloni{ onome koga sam sobom stvorio? Jesi li se uzoholio ili misli{ da si uzvi{en?"

76. "Bolji sam od njega" Â– rekao je on Â– "mene si stvorio od vatre a njega od ilova~e."

77. "E, izlazi onda iz d`enneta! Â– re~e On Â– "proklet da si!

78. Moje prokletstvo }e te do Sudnjeg dana pratiti!"

79. "Gospodaru moj!Â’ Â– re~e on -, "daj mi vremena do dana kada }e oni o`ivljeni biti!"

80. "Dajem ti" Â– re~e On Â–

81. "do dana ve} odre|enog."

82. "E tako mi dostojanstva Tvoga," Â– re~e -, "sigurno }u ih sve na stranputicu navesti,

83. osim Tvojih me|u njima robova iskrenih!Â’

84. "Istinom se kunem i istinu govorim" Â– re~e Allah -,

85. "sigurno }u sa svima, tobom i onima koji se budu poveli za tobom, d`ehennem napuniti!Â’

86. Reci: "Ne tra`im ja od vas za ovo nikakvu nagradu i ja nisam izvje{ta~en,

87. KurÂ’an je doista svijetu cijelom opomena!

88. i vi }ete uskoro saznati njegovu poruku!"